

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр.Перник, 23.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание на десети юли две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ

ГЕОРГИЕВ

При секретаря Т.М.***, като разгледа докладваното от съдия Георгиев адм. дело № 126 по описа за 2013г. на Административен съд Перник и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО.

Производството по делото е образувано по жалба от д-р Р.И.Г.***, д-р Д.С.М.***, д-р Р.С.А.*** и д-р Б.Б.Н.,***, офис 12 срещу Решение № КПК-1 от 12.03.2013г. на Директора на ТП на НОИ гр. Перник, с което е отхвърлена жалбата им и е потвърдено Разпореждане № 50 от 30.01.2013г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при РУ"СО" гр. Перник, като правилно и законосъобразно. Разпореждането е издадено на основание чл. 110, ал. 1 от КСО за събиране на сумите по ревизионен акт вх.№ 1/22.01.2013г., с който горните лица, в качеството им на членове на ТЕЛК, са задължени да внесат солидарно сумата 1185.77лв. (главница в размер на 976.06лв. и лихва 209.71лв).

В първата жалба са наведени доводи, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, алтернативно нищожно, като издадено в нарушение на материалноправните разпоредби. На първо място се сочи, че решението на ТЕЛК е постановено извън времевата компетентност на административния орган и не може да породи правно действие към момента на издаване на обжалваното разпореждане. На следващо място твърди, че плащанията към третото лице – О.С.*** са извършени в съответствие с разпоредбата на чл. 98, ал. 7 от КСО на законова основа от служителите на ответника по жалбата. Другото твърдение е, че в случая не е налице противоправно и виновно поведение на дееца и няма причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат. В заключение се пледира Решението на Директора на ТП на НОИ-гр. Перник и потвърденото с него Разпореждане да бъдат отменени и да се присъдят направените по делото разноски. В представени по делото писмени бележки се доразвиват тези доводи.

Ответника по делото-Директора на ТП на НОИ гр. Перник чрез процесуалния му представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че е налице влязъл в сила индивидуален административен акт, който е годно основание за търсене на отговорност на жалбоподателите по реда на чл. 110, ал. 1 от КСО. Налице е пряка причинно следствена връзка между вредоносния резултат и допуснатите от членовете на ТЕЛК нарушения на правни норми. Навежда доводи, че Решението на Директора на ТП на НОИ гр. Перник е мотивирано, правилно и законосъобразно. В заключение моли жалбата да бъде отхвърлена, като претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-Перник като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 от АПК, намира за установено следното:

Решение № КПК-1 от 12.03.2013г. на Директора на ТП на НОИ гр. Перник е изпратено с писмо с обратни разписки до оспорващите на адреса им по месторабота. Д-р Г.*** и д-р М.*** са го получили лично на 20.03.2013г. По отношение на д-р Н.*** и д-р А.*** обратните разписки са се върнали, като неполучени. Съгласно разпоредбата на чл. 118 от КСО, срокът за обжалване на Решението на ръководителя на ТП на НОИ (РУСО) е 14-дневен от момента на получаване му. Жалбата на оспорващите е подадена на 28.03.2012 г. чрез административния орган и е заведена с рег. № 364-2 от същата дата. Предвид изложеното, съдът намира, че жалбата е подадена от активно легитимирани лица, при наличието на правен интерес от търсената защита, срещу годен за обжалване административен акт, в законоустановения срок за обжалване пред компетентния съд и е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От доказателствата по делото, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С Експертно решение /ЕР/ № 1096 от 28.05.2010 г. ТЕЛК за общи заболявания-II състав, с председател д-р Р. И.*** и членове д-р Д. С.***, д-р Б. Б.*** и д-р Р. А.***, е определил 60% НТР на лицето О. И. С.*** от гр. Радомир, считано от 17.07.2009г. до 01.05.2012 г. по ч.7 т4.3 епилепсия. На представеният по делото от страна на ответника екземпляр от ЕР е поставен печат на Регионален център по здравеопазване-Перник с отбелязване "Проверено" и няма основания за обжалване. Положен е подпис на главен експерт и дата 11.06.2010г.

На 17.06.2010 г. РЦЗ гр. Перник е изпратило на РУ "СО"-Перник експертно решение № 1096 от 28.05.2010 г. на ТЕЛК и с вх. № 1396 от 17.06.2010г. то е регистрирано в деловодната система на ответника по жалбата.

Със заявление № 15929 от 11.07.2011г. О. С.*** е поискала да ѝ бъде отпусната лична пенсия за инвалидност във основа на експертното решение. Пенсионното производство е спряно с разпореждане на длъжностно лице.

С решение № 1370 от 30.09.2011г. медицинската комисия при НОИ е взела решение, с което не е потвърдила ЕР № 1096 от 28.05.2010 г. ТЕЛК за общи заболявания - II състав и на 30.09.2011 г. до НЕЛК е подадена жалба от д-р А. М.***, в качеството ѝ на председател на медицинска комисия по чл. 98, ал. 4 от КСО срещу експертното решение.

С писмо изх. № 4906/13.10.2011 г. от председателя на НЕЛК-по нервни болести са уведомени Оксана Стоянова, ТЕЛК, II-ри състав, РУ "СО" гр. Перник, Агенция за хора с увреждания и Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, че срещу ЕР № 1096 от 28.05.2010 г. на ТЕЛК има подадена жалба и е образувано административно производство в НЕЛК по чл. 112 от Закона за здравето. Данните сочат, че писмото е получено на 21.11.2011г. от ответника.

На 07.10.2011 г. пенсионното производство е възобновено служебно от пенсионния орган и на Стоянова е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от 11.07.2011 г. в условията на чл. 98, ал. 7 от КСО.

Отпусната е лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване за трайно намалена работоспособност (вид и степен на увреждане от 50 до 70.99%), считано от 11.07.2011 г. със срок на инвалидност до 01.05.2012г. е в минимален размер от 100.86 лв. В разпореждането е посочено, че след влизане в сила на ЕР ще се преценяват правата на други пенсии и/или добавки.

С Експертно решение № 0826 от 23.11.2011г. на НЕЛК, нервни болести гр. София е отменено ЕР № 01096 от 28.05.2010 г. ТЕЛК за общи заболявания - II състав по оценка на работоспособността и е върнато медицинското досие за ново освидетелстване на О. С.***. Върху това решение има поставен № МП-1642 от 24.01.2012 г. и резолюция за сведение на НОИ.

С Експертно решение № 0600 от 20.03.2012г. ТЕЛК за общи заболявания - II състав определя 20% ТНР с дата на инвалидизация 17.07.2009 г. и срок на инвалидността до 01.03.2013г. Връчено е срещу подпис на правоимащото лице на 22.03.2012г., което не го е оспорило. На представеният по делото от страна на ответника екземпляр от ЕР е поставен печат на Регионален център по здравеопазване-Перник с отбелязване "Проверено" и няма основания за обжалване. Положен е подпис на главен експерт и дата 05.04.2012г.

Със сигнал вх. № 369 от 17.10.2012г. Началник отдел "Пенсии" е уведомил отдел "КПК" за предприемане действия по компетентност.

Във връзка с горното и на основание чл. 97, ал. 1, т. 4 от КСО с Разпореждане от 10.10.2012г. Ръководител "ПО" е прекратил личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 100.86 лв. на О. С.*** от гр. Радомир, считано от 11.07.2011г. и е разпоредил за причинената щета на ДОО да се приложи процедура по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО.

На 25.10.2012г. е изготвено становище от председателя на МК при РУ"СО" гр. Перник, в което след проследяване на фактите е направено заключение, че ТЕЛК неправилно с първото решение е

определил 60% ТНР по ч.VII, т. 4.3 от НМЕР, вместо по част VII, т. 4.1. С оглед на това групата инвалидност преминава от III-та в без група инвалидност и не следва процент ТНР. ТЕЛК в решението от 28.05.2012г. е нарушила част VII, точка 4.3 от НМЕР/2010г.

При извършена финансова ревизия по разходите на ДОО, въз основа на Заповед № V-10 от 08.01.2013г. на Директора на ТП на НОИ гр. Перник и във връзка с отменено ЕР № 1096 от 28.05.2010 г. на ТЕЛК за общи заболявания - II състав, е съставен Ревизионен акт за начет пореден № 1 от 22.01.2013г. на състава на ТЕЛК-Перник, изготвил отмененото ЕР по оценката на работоспособността, съгласно който четиримата доктори носят солидарна отговорност по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО и следва да внесат установения начет в размер на 1185.77лв. (главница в размер на 976.06лв. и лихва 209.71лв) по сметка на РУ"СО" гр. Перник. Заповедите за възлагане на ревизия и ревизионният акт за начет са получени лично срещу подписи от докторите на 22.01.2013г. По делото няма индиции начетените лица да са подали възражение по чл. 110, ал. 2 от КСО.

С Разпореждане № 50/30.01.2013г. на Ръководител КПК е разпоредено на основание чл. 110, ал. 1 от КСО събиране на сумата по ревизионния акт за начет в размер на 1185.77лв. (главница в размер на 976.06лв. и лихва 209.71лв) по сметка на от солидарно начетените лица. Няма данни по делото на коя дата е сведено до знанието на настоящите жалбоподатели, но същите с вх. № 364 от 14.02.2013г. са депозирали жалба срещу Разпореждане № 50/30.01.2013г. на Ръководителя на КПК при РУ"СО" гр. Перник, с което се моли за отмяна на същото по подробно изложени аргументи.

С Решение № КПК-1 от 12.03.2013г. на Директора на ТП на НОИ гр. Перник, жалбата на членовете на ТЕЛК II-състав е приета за допустима. Разгледана е по същество и е отхвърлена като неоснователна. Горестоящият административен орган е приел, след изясняване на фактическата обстановка, че контролните органи на НОИ не са компетентни да преценяват законосъобразността и правилността на издадените експертни решения от органите на медицинската експертиза на работоспособността, като правомощията са определени от закона, а в чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО (в редакцията ДВ бр.100 от 2011г. в сила от 01.01.2012 г.) е регламентирано съставянето на ревизионни актове за начет на физически или на юридически лица за причинените от тях щети на ДОО от актовете на медицинската експертиза, които са отменени поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. Посочил е, че ЕР на ТЕЛК е отменено по отношение на определената ТНР, като същата е намалена от 60% на 20%, а решението на НЕЛК не е обжалвано и е влязло в законна сила, което обстоятелство е допълнително уточнено. Счел е, че въз основа на отмененото решение на ТЕЛК са извършени неправилно осигурителни разходи за изплащане на пенсия за инвалидност. Счел е още, че в ЕР на НЕЛК са посочени нарушените от членовете на ТЕЛК нормативни

разпоредби. В заключение, след съобразяване, че ТЕЛК е колективен орган и неговите членове носят солидарна имуществена отговорност за причинените вреди на ДОО е приел, че Ревизионният акт за начет и издаденото въз основа на него разпореждане са правилни.

Именно това Решение № КПК-1 от 12.03.2013г. на Директора на ТП на НОИ гр- Перник е предмет на оспорване в настоящето производство.

Така установената фактическа обстановка мотивира следните правни изводи:

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "в" от КСО пред ръководителя на съответното ТП на НОИ (РУСО) се подават жалби срещу Разпореждания за събиране на сумите по ревизионните актове за начет, като ал.3 от същата норма регламентира, че ръководителят на ТП на НОИ (РУСО) се произнася по жалбите с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С Разпореждане № 50/30.01.2013г. на ръководителя КПК е разпоредено събиране на сумата по ревизионен акт за начет от солидарно начетените лица-членове на ТЕЛК II-състав, оспорващи в настоящето производство. Решение № КПК-1 от 12.03.2013г. е издадено ръководителя на ТП на НОИ, който е компетентния орган по чл. 117, ал. 3 от КСО.

Оспореното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити, включително фактическо и правно основание за издаване на акта, т.е. решението е мотивирано, така както изисква разпоредбата на чл. 117, ал. 3 от КСО. Същото е издадено в рамките на едномесечния срок за произнасяне по чл. 117, ар. 3 от КСО и при спазване на административнопроизводствените правила.

Относно съответствието с материалния закон, настоящият състав съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, в редакцията ДВ бр. 100 от 2011г., в сила от 1.01.2012г., контролните органи на НОИ съставят на физическите или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на ДОО от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им.

Следователно с последното изменение на посочената разпоредба е възстановена възможността да се търси по административен ред отговорност в случаите, когато актове на медицинската експертиза са отменени поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. Въпреки, че тази редакция на разпоредбата е различна от съществуващата преди ДВ бр.56/2010г. в сила до 31.07.2010г., когато е премахнат текста за търсене на отговорност на лицата, съставили отменения акт на медицинската експертиза, съдът счита, че тя урежда същата хипотеза. ЕР има двойка правна природа, от една страна е административен акт, а от друга съдържа експертиза на

работоспособността. Административният акт трябва да бъде законосъобразен, а неправилно определеният процент на трайно намалена неработоспособност обуславя незаконосъобразност. При определяне на ТНР установеното от фактическа страна здравословно състояние се подвежда под правната норма, и то конкретно съгласно приложения № 1 и 2 към чл. 63, ал.1 и 2 от Наредбата за медицинска експертиза обн., ДВ, бр. 36 от 14.05.2010г., изм., бр. 5 от 14.01.2011г., в сила от 14.01.2011г., бр. 41 от 31.05.2011г. Следователно за решението на ТЕЛК, за да е законосъобразно, следва да е налице точно установяване на здравословното състояние и правилно подвеждане на същото под правната норма. Ако някоя от тези предпоставки не е изпълнена, е налице нарушаване на нормативните разпоредби по издаването му, поради което може да бъде отменено /изцяло или отчасти/ поради незаконосъобразност. В случая НЕЛК е приела, че липсва достатъчна медицинска документация и са налице противоречиви документални и анамнестични данни за честота на пристъпите, т.е. решението на ТЕЛК е немотивирано. На практика отмяната на НЕЛК не е за нарушаване на нормативни разпоредби при издаването на му. Съгласно чл. 112, ал. 1, т. 3 от 33 решенията на ТЕЛК се обжалват пред НЕЛК по административен ред, като въпроса за законосъобразността и/или правилността на решението на ТЕЛК се решава от по-висшестоящия орган. НЕЛК може да потвърди решението на ТЕЛК, да го отмени и да издаде ново решение, да го отмени изцяло или отчасти и да го върне за ново освидетелстване на лицето с указание за отстраняване на допуснатите грешки и пропуски в решението, съгласно чл. 51 от ПУОРОМЕРКЕ.

В настоящия случай ЕР на ТЕЛК е отменено и върнато за ново освидетелстване, но отмяната му е била с оглед на констатирани непълноти в него. Експертното решение е отменено с указания да бъдат извършени допълнителни изследвания, с оглед определяне вида, характера и честотата на пристъпите, които биха могли да определят друг процент на трайно намалена работоспособност-независимо дали по-висок или по-нисък. Дадени са задължителни указания за изпълнение и въпросът не е решен по същество.

Водещите мотиви в атакуваното решение са, че с първото ТЕЛК-во решение съставът не е могъл да определи 60 процента ТНР, защото не съществува правна възможност за определяне на ТНР над 50% по чл. 7, т. 4.3. от НМЕР. Тези доводи категорично не се възприемат. Правната възможност да се определи такъв процент ТНР е разписана в НАРЕДБА за медицинската експертиза, приета с ПМС № 87 от 5.05.2010 г., обн., ДВ, бр. 36 от 14.05.2010 г., където в т. 4.3. е разписано: редки - генерализирани пристъпи (конвулсивни или неконвулсивни, парциални пристъпи с вторична генерализация) с интервали от месеци и парциални пристъпи (прости, комплексни) с интервали от седмици - 60 - 70 % и точно това е приложимата в случая разпоредба, по която е бил определен процента ТНР. Прави впечатление, че цялата административна процедура инициирана от председателя на МК е за нарушение от членовете на ТЕЛК на

НАРЕДБА за медицинската експертиза на работоспособността, която не е приложима за казуса и по този начин административния орган в атакувания в настоящето производство акт безусловно се е доверил и възпроизвел тези изводи без да изложи свои такива. НАРЕДБА за медицинската експертиза на работоспособността е отменена бр. 36 от 14.05.2010г. и не е била действащо право, по което да е следвало да има задължение ТЕЛК към дата на постановяване на своето решение да се произнася. От това следва, че докторите не са осъществили от обективна страна състав на нарушение по НМЕР, защото са постановили своя акт в условията на НМЕ, където при упражняване правото си на преценка относно обусловения от заболяването функционален дефицит при определяне на %ТНР са действали в рамките на регламентирания диапазон. На следващо място водещата диагноза, т. е. функционалният дефицит и при първото решение и при последвалото такова е епилепсия. Епилепсия (на гръцки: нападам, атака) известна още като Morbus Sacer (от латински: "свещена болест") е едно от най-разпространените неврологични заболявания, характеризиращо се с повтарящи се, от нищо непредизвикани епилептични припадъци. Тя може само да бъде потискана с медикаменти. Припадъчното заболяване се счита в ремисия, ако в продължение на 3 години без медикация няма припадък. Видно от двете ТЕЛК-ови решения освидетелстваното лице е на медикаментозно лечение, което предполага, че заболяването не е в ремисия, а между двата прегледа е изминал период от време от около две години, при които здравословното състояние на лицето би могло да се променя.

На следващо място при издаване на своето разпореждане Ръководителят на КПК, както и при издаване на решението от страна на Директора на ТП на НОИ гр. Перник, не са съобразени конкретни факти, доказващи фактическите предпоставки за издаване на акта за събиране на сумите. Съгласно чл. 112, ал. 1, т. 3 от Закона за здравето обжалванията и възраженията от страна на заинтересованите лица и органи (освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността) се правят срещу решенията на ТЕЛК, в 14-дневен срок от получаването им, пред НЕЛК. В чл. 98, ал. 4 от КСО е предвидено, че разпорежданията по ал. 1 /за отпускане, изменение, осъвременяване, спиране, възобновяване, прекратяване и възстановяване/ за пенсиите за инвалидност се издават въз основа на решение на медицинската комисия към ТП на НОИ. Разпоредбите на чл. 98, ал. 5 и ал. 6 от КСО, в приложимите им редакции, предвиждат, че решенията на медицинската комисия се издават в 14-дневен срок от получаване от регионалните картотеки на медицинските експертизи на експертните решения с определена 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност след разглеждане на медицинската документация, удостоверяваща настоящото здравно състояние на лицето, решенията на ТЕЛК и НЕЛК за определяне размера на

трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, датата на инвалидизиране и срок на инвалидността подаване на заявление за отпускане на пенсия след разглеждане на медицинската документация; в случай, че медицинската комисия реши, че експертните решения на ТЕЛК и НЕЛК са неправилно издадени, председателят ѝ подава жалба срещу решенията на органите на медицинската експертиза в 14-дневен срок от получаването им в съответното териториално поделение на НОИ. То следователно и Закона за здравето и КСО в посочените текстове по недвусмислен начин точно и ясно регламентират началния и крайния момент, в който председателя, респ. медицинската комисия могат да оспорят представените пред тях експертни решения.

Нормата на чл. 113, ал. 3 от ЗЗ регламентира, че решенията на органите на медицинската експертиза, които не са обжалвани или редът за обжалването им е изчерпан, са задължителни за всички лица, органи и организации в страната. С оглед изложеното настоящия състав приема, че Председателят на медицинската комисия не е съобразил изменението в чл. 98, ал. 6 от КСО, в сила от 01.01.2011г., съгласно което в случай, че медицинската комисия реши, че експертните решения на ТЕЛК и НЕЛК са неправилно издадени, председателят ѝ подава жалба срещу решенията на органите на медицинската експертиза в 14-дневен срок от деня на получаването им в съответното териториално поделение на НОИ, като жалбата срещу решенията на ТЕЛК се подава пред НЕЛК, а срещу решенията на НЕЛК – пред Административния съд – София, по реда на АПК. Следователно срокът за обжалване вече не е 14-дневен от заседанието на медицинската комисия /както е било преди изменението на разпоредбата/, а 14-дневен от получаването на решението на ТЕЛК в НОИ. Видно от самото отбелязване върху ЕР на ТЕЛК-МП-13050 от 17.06.2010г., същото е регистрирано в НОИ с вх. № 1396 от 17.06.2010г., а жалбата на председателя на медицинската комисия е подадена на 30.09.2011г. Следователно жалбата пред НЕЛК се явява просрочена. По тази причина съдът счита, че решението на ТЕЛК от 2010г. е влязло в сила и този факт следва да бъде съобразен, а НЕЛК се е произнесла по просрочена жалба и е издала един порочен административен акт, при липса на данни наведено надлежно производство по чл. 99 и сл. от АПК. Не е налице и хипотезата на чл. 113, ал. 1 от ЗЗ, тъй като видно от писмото на НЕЛК сезирането на последната е по реда на чл. 112 от ЗЗ, а не чрез самосезиране по реда на чл. 113 от ЗЗ, което би могло да се извърши в тримесечен срок от издаването на решението на ТЕЛК.

Предвид тази правна регламентация срокът по чл. 98, ал. 6 от КСО тече заедно със срока по чл. 112, ал. 1, т. 3 от ЗЗ. В конкретния случай е безспорно, че съм датата на издаване на разпореждане № 50 от 30.01.2013г. на ръководителя на КПК при ТП на НОИ гр. Перник експертното решение на ТЕЛК е било получено в ТП на НОИ – гр. Перник, тъй като разпореждането е издадено именно въз основа на това решение на ТЕЛК. Не може

да се приеме, че с подаването на заявлението за отпускане на пенсия за инвалидност за ТП на НОИ е започнал да тече нов срок за оспорване на експертното решение на ТЕЛК по реда на чл. 98, ал. 6 във вр. с ал. 5 от КСО. Подобно новиране на срока не е изрично предвидено в закона, а и не може да се изведе по тълкувателен път, тъй като по принцип сроковете за оспорване са преклузивни. След като административният орган се е произнесъл с разпореждане по чл. 98, ал. 1 от КСО при издаването на което е следвало да спази процедурата предвидена за издаването му, в конкретния случай включваща решение на медицинската комисия по чл. 98, ал. 4 от КСО, то евентуално неспазване на тази процедура не може да се използва от същия орган в негов интерес и като основание за новиране на изтекъл вече срок за оспорване на експертното решение.

За пълнота съдът отбелязва, че отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, в редакцията от ДВ, бр.100/20.12.2011 г., в сила от 01.01.2012 г., е приложима за конкретния случай и доколкото ревизионният акт за начет, разпореждането на ръководителя на КПК и решението на Директора на ТП на НОИ гр. Перник, оспорено в настоящето производство, са издадени след тази дата. Отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО може да бъде насочена само към физически или юридически лица, и няма пречка да бъде насочена към физическите лица, членове на колективен орган, който не е юридическо лице – ТЕЛК. Това не е колективна отговорност, а отговорност на членовете на колективни органи, изпълняващи дейности, свързани с ДОО.

Предварителното изпълнение на не влязлото в сила експертно решение на ТЕЛК е допуснато по силата на закона с изменението на чл. 98, ал. 7 от КСО (ДВ, бр. 40 от 2012г.), съгласно което до влизане в сила на решението на ТЕЛК, съответно на съда по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза, се отпуска, възобновява и възстановява пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. Плащанията са извършени на законово основание съобразно изразената законодателна воля и не са обвързани с резултата от обжалването. Няма изрична норма, предвиждаща, че отпадането на основанието на осигурителните плащания със задна дата е предпоставка за търсене на имуществена отговорност от лекарите – членове на ТЕЛК за извършените осигурителни разходи при спазване на закона.

Предвид изложеното липсва щета на фондовете на ДОО, която да е основание за търсене на имуществена отговорност на лекарите, издали експертното решение, доколкото ревизионният акт за начет, разпореждането на ръководителя на КПК и решението на Директора на ТП на НОИ гр. Перник се основават на неправилно приложение и тълкуване на закона. Ето защо ръководителят на КПК е постановил един неправилен акт, който неправилно е потвърден от Директора на ТП на НОИ гр. Перник с оспореното в настоящето производство решение.

Воден от горното, съдът намира, че оспореното Решение на Директора на ТП на НОИ и потвърденото с него разпореждане на ръководителя на КПК следва да бъдат отменени.

При този изход на делото и направено искане от страна на пълномощника на оспорващите, съдът намира, че на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ТП на НОИ гр. Перник следва да бъде осъдено да заплати в полза на жалбоподателите, направените по делото разноски в размер на 440 лв., представляващи 40 лв. внесена държавна такса и 400 лв. възнаграждение за един адвокат, съгласно приложени по делото договори за правна защита и съдействие.

Воден от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд-Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № № КПК-1 от 12.03.2013г. на ръководителя на ТП на НОИ и потвърденото с него Разпореждане № 50 от 30.01.2013г. на ръководителя на "КПК" при РУ"СО" гр. Перник, издадено на основание чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО за събиране на сумите по ревизионен акт за начет вх.№ 1 от 22.01.2013г. от начетените лица, в качеството им на членове на ТЕЛК-Перник, II-ри състав, в размер на 1185.77лв. (главница в размер на 976.06лв. и лихва 209.71лв).

ОСЪЖДА ТП на НОИ да заплати на д-р Р.И.Г.***, д-р Д.С.М.***, д-р Р.С.А.*** и д-р Б.Б.Н.***, офис 12 направените по делото разноски в размер на 440 лв. (четиристотин и четирдесет лева).

Решението може да се оспори с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: